

Obsah

Předmluva k českému vydání	7
<i>Kapitola I.</i>	
FORMULACE PROBLÉMU	15
1. Propast mezi teorií a praxí měření nákladů	16
2. Modifikace hodnoty jako důsledek modifikace nákladů práce	19
3. Propast mezi teorií a praxí měření výsledků práce	23
4. Význam problému měření nákladů a výsledků	27
<i>Kapitola II.</i>	
OPTIMÁLNÍ PLÁNOVÁNÍ A JEHO ŘÍDÍCÍ NORMATIVY	34
1. Průkopnická úloha sovětské vědy v tvorbě teorie optimálního plánování	35
2. Demokratický centralismus v řízení národního hospodářství a obecná zákonitost jeho rozvoje	39
3. Řízení sovětského národního hospodářství před reformou v roce 1965	45
4. Optimum v ekonomickém řízení — největší demokrati- zace při největší plánovitosti rozvoje národního hospo- dářství	49
<i>Kapitola III.</i>	
MĚŘENÍ RELATIVNÍ EFEKTIVNOSTI NÁKLADŮ PRÁCE BEZ MĚŘENÍ JEJICH NÁRODOHOSPODÁŘSKÉHO EFEKTU	57
1. Efektivnost společenské práce	58
2. Základní pravidla porovnávání efektivnosti nákladů práce	60

3. Úprava projekčních variant na společný efekt	63
4. Příklady úpravy projekčních variant na společný efekt	67
5. Těžkosti při úpravě projekčních variant na společný efekt	74
6. Úprava na společný efekt jako metoda zdůvodňování projektů socialistických podniků	75
7. Skryté formy úpravy na společný efekt používané v praxi	77

Kapitola IV.

ZPŮSOBY NALEZENÍ MAXIMA EFEKTU INVESTIC V SOCIALISTICKÉM HOSPODÁŘSTVÍ	82
1. Výchozí teze modelu maximálně efektivní bilance investic	83
2. Nejjednodušší příklad nalezení celkového maxima efektu investic	89
3. Složitější případ nalezení celkového maxima efektu investic	91
4. Varianty, jejichž efektivnost může být libovolně vysoká, které však nikdy nemohou být zahrnuty do maximálně efektivní bilance investic	95
5. Řešení složitější úlohy nalezení celkového maxima efektu investic	99
6. Možná nepřesnost nalezeného řešení	103
7. Norma efektivnosti investic — ukazatel souladu jednotlivých investic s maximem jejich celkového efektu	105
8. Nutnost jiného způsobu hledání maxima efektu investic, než je přímý výběr nejefektivnějších variant investic	110
9. Potenciálně optimální kombinace variant	118
10. Proč nemůže být norma efektivnosti investic průměrnou úrovní jejich efektivnosti?	123
11. Závěry	127

Kapitola V.

ZÁKONY MĚŘENÍ NÁKLADŮ	130
1. Diferenciální náklady	133
2. Zpětná vazba mezi náklady na různé cíle	134
3. Náklady zpětné vazby a diferenciální náklady	136

4. Rozšířenost diferenciálních nákladů zpětné vazby	139
5. Měření diferenciálních nákladů jako aplikace matematiky proměnných veličin na kalkulaci nákladů	145
6. Měření diferenciálních nákladů při omezenosti pouze jednoho druhu prostředků	146
7. Měření diferenciálních nákladů v případě, kdy je omezeno několik výrobních prostředků	154
8. Skutečné reprodukční náklady a matematické prostředky jejich minimalizace	161
9. Problém měření nákladů za komunismu	167
10. Zákony a tendence rozvoje měření nákladů v socialistickém hospodářství	182
11. Měření diferenciálních nákladů v kapitalistickém hospodářství	189
12. Práce a podmínky jejího vynakládání	196

Kapitola VI.

PROBLÉM MAXIMÁLNÍHO RŮSTU PRODUKTIVITY PRÁCE (FAKTOR ČASU V EKONOMICKÝCH VÝPOČTECH)	201
1. Úkol kvalitativní analýzy při plánování optimálních cest rozvoje ekonomiky	202
2. Co představuje „faktor času“ v ekonomice?	204
3. Ukazatele nutné pro kalkulaci faktoru času	206
4. Úprava nákladů a produktu na stejný čas jako základ pro kalkulaci faktoru času	209
5. Základní funkce synchronního porovnávání nákladů a produktu	212
6. Kalkulace časového faktoru při určování efektivnosti nákladů na výrobu jednotlivých produktů	216
7. Překážky růstu výroby	222
8. Problém respektování budoucích změn normy efektivnosti investic	231
9. Zákon úspory práce a faktor času	236
10. Technika kalkulace faktoru času v projekčních výpočtech	238
11. Závěrečné úvahy	241

NORMY EFEKTIVNOSTI A DOBY ŽIVOTNOSTI PRACOVNÍCH
PROSTŘEDKŮ

	243
1. Základní odlišnost výpočtu efektivnosti náhrady existujících pracovních prostředků novými od výpočtů relativní efektivnosti nových pracovních prostředků	244
2. Faktory poklesu efektivnosti existujících pracovních prostředků	245
3. Základní rovnosti určující stupeň opotřebení	246
4. Nalezení optimální doby životnosti pracovních prostředků beze změn techniky	248
5. Pravidlo násobnosti doby životnosti agregátu dobám opotřebení jeho součástí	250
6. Optimální doba životnosti a opotřebení pracovních prostředků v prvním přiblížení	255
7. Optimální doby opotřebení součástí a uzlů	257
8. Optimální doba životnosti pracovních prostředků z hlediska technického opotřebení („druhé přiblížení“)	258
9. Analýza podmínek určujících ekonomické meze životnosti pracovních prostředků	260
10. Optimální doba životnosti pracovních prostředků s přihlédnutím k technickému pokroku („třetí přiblížení“)	262
11. Měření stupně opotřebení pracovních prostředků	266
12. Určení optimálních dob životnosti použitím opotřebených pracovních prostředků na jiné účely („čtvrté přiblížení“)	270
13. Za jakých podmínek může morální opotřebení způsobit ztrátu?	273
14. Rozdílný vliv technického pokroku na optimální doby životnosti strojů a jejich součástí	275
15. Praktické použití doporučovaných metod a způsoby shromažďování materiálu	277
16. Morální opotřebení, cenová tvorba a nájemné za fondy	279

Kapitola VIII.

PROBLÉM MĚŘENÍ VÝSLEDKŮ PRÁCE V SOCIALISTICKÉM

HOSPODÁŘSTVÍ	281
1. Problém porovnání různorodých užitných hodnot	282
2. Minimalizace hodnoty společenského produktu a maximalizace blahobytu	292
3. Měření výsledků a efektivity živé práce	296

Kapitola IX.

ZÁKON HODNOTY A PLÁNOVITÁ TVORBA CEN	303
1. Zákon hodnoty a problém optimální organizace řízení socialistického hospodářství	306
2. Zákon hodnoty jako regulátor výroby	308
3. Zákon pro rozpracování matematického modelu tvorby cen	310
4. Společensky nutná pracovní doba	317
5. Řada společensky nutných nákladů a její nejdůležitější charakteristiky při omezenosti pouze jednoho druhu zdrojů	319
6. Společensky nutné pracovní náklady při omezenosti několika druhů zdrojů	329
7. Rovnost cen mezním společensky nutným nákladům a falešná sociální hodnota	330
8. Modifikace hodnoty	334
9. Základní rovnost určující společensky nutnou pracovní dobu	337
10. Tendence vývoje společensky nutných nákladů práce a obecný zákon tvorby cen	343
11. Model diferenciálních společensky nutných nákladů práce při optimálním plánování	348
12. Obecný vzorec cenové tvorby	357
13. Společensky nutná práce a ceny v modelech rozvoje socialistické ekonomiky	362

Kapitola X.

ODPOVĚĎ NA KRITIKU	366
1. Verze neexistence násobitelů v úkolech národohospodářského plánování	367
2. Další nedorozumění v důsledku nesprávného výkladu diferenciálních nákladů	369
3. Odporuje použití metody násobitelů v tvorbě cen marxismu?	371
4. Základní námitka proti použití metody násobitelů při plánovité tvorbě cen	373
5. Námitky proti používání násobitelů v perspektivním plánování	375
6. Námitky M. V. Kolganova	378
7. Kritikové se sami vyvracejí	380
8. Podstatné jako formální, formální jako podstatné (o zahraniční interpretaci použití metody násobitelů v ekonomice SSSR)	381

Kapitola XI.

ZÁVĚR	393
1. Hlavní praktický závěr	393
2. Hlavní teoretický závěr	395
3. O diskusi nad problémy tvorby cen	397